

מיימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נדה-המפלת חתיכה	מימרא									
רבי זכאי:	עד הארכובה	◇	!								כד.
רבי ינאי:	עד לנקביו	◇	!								כד.
ר' יוחנן אומר משום רבי יוסי בן יהושע:	עד מקום טבורו.	◇	!								כד.
	בין רבי זכאי לרבי ינאי איכא בינייהו טרפה חיה		■								כד.
מר סבר: [רבי ינאי]	טרפה חיה	◇	■	■							כד.
ומר סבר: [רבי זכאי]	טרפה אינה חיה.	◇	■	■							כד.
	בין ר' ינאי לר' יוחנן איכא בינייהו דר"א		■								כד.
דאמר רבי אלעזר:	ניטל ירך וחלל שלה - נבלה.		■	■							כד.
רב פפא:	מחלוקת מלמטה למעלה, אבל מלמעלה למטה - אפ' כל דהו טהורה.		■								כד.
וכן אמר רב גידל אמר רבי יוחנן:	המפלת את שגולגלתו אטומה - אמו טהורה.		■								כד.
ואמר רב גידל אמר רבי יוחנן:	המפלת כמין אפקתא דדיקלא - אמו טהורה.		■								כד.
איתמר: [רבי יוחנן]	המפלת מי שפניו מוסמסים רבי יוחנן אמר: אמו טמאה					◇	■	◇			כד.
ריש לקיש:	אמו טהורה.					◇	■	◇			כד.
איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש:	המפלת יד חתוכה ורגל חתוכה - אמו טמאה לידה, ואין חוששין שמא מגוף אטום באתה					◇	■	◇			כד.
	ואם איתא - ליתני שמא מגוף אטום או ממי שפניו מוסמסין					◇					כד.
רב פפי:	בפניו מוסמסין - כולי עלמא לא פליגי דטמאה, כי פליגי - בפניו טוחות, ואיכא איתמר					!		◇			כד.
רבי יוחנן:	אמו טהורה		◇	■	!			◇			כד.
ריש לקיש:	אמו טמאה.		◇	■	!			◇			כד.
	ולותביה ר"ל לרבי יוחנן מהא					◇					כד.
	משום דשני ליה: היינו גוף אטום, היינו מי שפניו טוחות.					!					כד.
[בני רבי חייא]	בני רבי חייא נפיק לקרייתא, אתו לקמיה דאבהון					○					כד.
אמר להם: [רבי חייא]	כלום בא מעשה לידכם?					○					כד.
אמרו לו:	פנים טוחות בא לדינו, וטימאנוה.					■					כד.
אמר להם: [רבי חייא]	צאו וטהרו מה שטמאתם מאי דעתיכו - לחומרא, חומרא דאתאי לידי קולא היא, דקיהביתו לה ימי טהר.					■					כד.
איתמר: [רב]	המפלת בריה שיש לה ב' גבים וב' שדראות אמר רב: באשה - אינו ולד, בבהמה - אסור באכילה.							◇	■	◇	כד.
שמואל:	באשה - ולד, בבהמה - מותר באכילה.							◇	■	◇	כד.
	במאי קמיפלגי?									^	כד.
	בדרב חנין בר אבא									!	כד.
דאמר רב חנין בר אבא:	השסועה - בריה שיש לה ב' גבין וב' שדראות							■	!	◇	כד.
רב:	בריה בעלמא - ליתא, וכי אגמריה רחמנא למשה - במעי אמה אגמריה.					◇	■	!	◇		כד.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר	נדה-המפלת חתיכה									
שמואל:	בריה בעלמא - איתא, וכי אגמריה רחמנא למשה - בעלמא אגמריה, אבל במעי אמה - שריא.	◊	!	■	◆						כד.
◊	איתיביה רב שימי בר חייא לרב: רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר:	◊	ז	■							כד.
	אלמא דחי?		ז								כד.
◊	א"ל: [רב]	◊	!								כד.
◊	מיתיבי:	◊	ז	■							כד.
	מאי יצא, לאו, יצא מכלל עוברין שאפילו במעי אמן אסורין?		ז								כד.
	רב מתרץ לטעמיה, ושמואל מתרץ לטעמיה.			■							כד.
◊	רב מתרץ לטעמיה:	◊	!								כד.
◊	שמואל מתרץ לטעמיה:	◊	!								כד:
◊	תני תנא קמיה דרב:	◊		■							כד:
◊	א"ל רב:	◊		■							כד:
◊	[רבי ירמיה בר אבא]	◊	o								כד:
◊	אמר ליה רב הונא:	◊	ז								כד:
◊	רבא:	◊	א								כד:
◊	רב נחמן בר יצחק: ת"ש:	◊	ז	■							כד:
	מאי לאו אנסה?		ז								כד:
◊	לא, אדקה.	◊	!								כד:
	האי מאי? אי אמרת בשלמא אגסה - אצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ובאשה חיי - בבהמה נמי חיי, קמ"ל דלא חיי, אלא אי אמרת אדקה איתמר, פשיטא בת תלתא ירחי מי קא חיי?		ז								כד:
◊	אצטריך, סד"א: כל בציר תרי ירחי חיי - קמ"ל.	◊	!								כד:
◊	רב יהודה אמר שמואל:	◊		■							כד:
	תנ"ה, א"ר יוסי:			■							כד:
◊	[חנינא בן אחיז של רבי יהושע]	◊		■							כד:
	הלך ר' יוסף וספר דברים לפני ר"ג			o							כד:
◊	[רבי יהושע]	◊		o							כד:
	בהליכתן יצתה כלת חנינא לקראתו, אמרה לו: רבי, המפלת כמין נחש מהו?			o							כד:
◊	[רבי יהושע]	◊		o							כד:
◊	אמרה לו: והלא משמך אמרה לי חמותי אמו טמאה?	◊		o							כד:
◊	[רבי יהושע]	◊		o							כד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		נדה-המפלת חתיכה	
												מימרא			
כד:	◇													הואיל וגלגל עינו עגול כשל אדם	
כד:													[רבי יהושע]	מתוך דבריה נזכר רבי יהושע	
כד:	◇												[רבי יהושע]	שלח לו לרבן גמליאל: מפי הורה חנינא.	
כד:	◇												אביי:	ש"מ: צורבא מרבנן דאמר מילתא לימא בה טעמא, דכי מדכרו ליה - מדכר.	
כד:	■													המפלת שפיר מלא מים מלא דם, מלא גנונים - אינה חוששת לולד, ואם היה מרוקם - תשב לזכר ולנקבה.	
כד:	■													המפלת סנדל או שליא - תשב לזכר ולנקבה.	
כד:	◇													בשלמא דם ומים - לא כלום היא, אלא גנונים - נחוש שמא ולד הוה ונימוח?	
כד:	◇												אביי:	כמה יין חי שתת אמו של זה שנמוח עוברת בתוך מעיה?	
כד:	◇												רבא:	מלא תנן, ואם איתא דאתמוחי אתמח - מחסר חסר.	
כד:	◇												רב אדא בר אהבה:	גוונים תנן, ואם איתא דאתמוחי אתמח - כולה בחד גוונא הוי קאי.	
כד:	◇												תניא, אבא שאול:	קובר מתים הייתי והייתי מסתכל בעצמות של מתים השותה יין חי - עצמותיו שרופין, מזוג - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין.	
כד:	◇													וכל מי ששתייתו מרובה מאכילתו - עצמותיו שרופין, אכילתו מרובה משתייתו - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין.	
כד:	◇												תניא, אבא שאול אומר, ואיתימא רבי יוחנן:	קובר מתים הייתי, פעם אחת רצתי אחר צבי, ונכנסתי בקולית של מת, ורצתי אחריו שלש פרסאות, וצבי לא הגעתי וקולית לא כלתה, כשחזרתי לאחורי אמרו לי של עוג מלך הבשן היתה.	
כד:	◇												תניא, אבא שאול:	קובר מתים הייתי, פעם אחת נפתחה מערה תחת, ועמדתי בגלגל עינו של מת עד חוטמי כשחזרתי לאחורי אמרו עין של אבשלום היתה.	
כד:	◇													ושמא תאמר אבא שאול ננס הוה - אבא שאול ארוך בדורו הוה ורבי טרפון מגיע לכתפו, ור' טרפון ארוך בדורו הוה ור"מ מגיע לכתפו, רבי מאיר ארוך בדורו הוה ורבי מגיע לכתפו, רבי ארוך בדורו הוה ורבי חייא מגיע לכתפו, ורבי חייא ארוך בדורו הוה ורב מגיע לכתפו, רב ארוך בדורו הוה ורב יהודה מגיע לכתפו, ורב יהודה ארוך בדורו הוה ואדא דיילא מגיע לכתפו, פרשתבינא - דפומבדינא קאי ליה לאדא דיילא עד פלגיה, וכולי עלמא קאי לפרשתבינא דפומבדינא עד חרציה.	